

Rolul legii în libertatea dragostei

Joi, 17 mai 2007

A.Graham Maxwell

Dacă Dumnezeu dorește așa de mult încredere din partea noastră, atunci “De ce legea?” Știm toți că încrederea nu poate fi poruncită. Dacă cineva vă spune: “Ai încredere în mine, altfel te distrug!” Ați avea încredere în el? De ce repetăm uneori noi, creștinii, asemenea cuvinte fără sens? Dacă cineva, puternic și cu autoritate, mi-ar spune: “Ori faci ce spun eu, ori te distrug,” probabil că l-aș asculta, deoarece nu vreau să fiu distrus. Dar inima mea nu ar fi atrasă. Nu aș avea încredere în cineva care amenință că mă distruge.

Dacă încrederea nu poate fi poruncită, atunci “De ce legea?”

Aș fi vrut să mă aflu printre credincioșii care plecau spre case, după ce au ascultat citirea scrisorii lui Pavel către Galateni, punându-și unul altuia întrebarea aceasta veche de când lumea: “De ce legea?” Isus vorbește așa de mult despre libertate, ca și mulți alți scriitori ai Bibliei; atunci, “De ce legea?”

Înainte să plece spre casă, ei au auzit și ceea ce noi numim astăzi Galateni 5:1, un pasaj undeva spre sfârșitul pergamentului, căci nu știau nimic despre capitole și versete în acele zile. Ei auzeau cuvinte precum: “Hristos ne-a izbăvit ca să fim liberi. Rămâneți dar tari, și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei.” Puțin mai jos, în versetul 13, “Fraților, voi ați fost chemați la libertate, dar nu faceți din libertate un motiv ca să trăiți pentru firea pământească; ci slujiți unii altora în dragoste. Căci toată legea se cuprinde într-o singură poruncă: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

Dar dragostea, ca și încrederea, nu poate fi poruncită sau produsă prin forță sau teamă. Nici libertatea nu poate fi poruncită. Atunci, “De ce legea?”

Dacă vă spune cineva: “Iubește-mă sau te distrug,” l-ați iubi? Dacă cineva ar spune: “Spune-mi că mă iubești, altfel te distrug,” ați spune repede, “Da, te iubesc.” Dar această confirmare nu are nicio valoare. Dragostea care izvorăște din teamă este fără valoare.

Ellen G. White, care a făcut observații atât de profunde, spune în Hristos Lumina lumii, pagina 22: “Dragostea nu poate fi impusă.” Dar rămânem cu întrebarea: “Atunci, de ce legea?”

Într-o altă scrisoare pe care a scris-o în același timp și din același loc, cetatea Corint, în Romani 3.31, Pavel ridică aceeași întrebare: “Prin insistența mea asupra dragostei,

credinței și libertății, desființez eu legea?” Cunoașteți întrebarea “Anulează credința legea?” “Nicidecum,” spune el, încrederea întărește legea. Ea pune legea într-o perspectivă corectă.

Care este perspectiva corectă de unde trebuie privită legea, așa cum o folosește Dumnezeu? Dacă am fi aduși înapoi la dragoste și încredere, cum am înțelege rolul legii? Răspunsul se află în pasajul de după Galateni 3.19: “Atunci, pentru ce este legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege.” Era nevoie de ea. Pavel spune deseori acest lucru, dar nicăieri mai izbitor decât în 1 Timotei 1,8. Prefața acestui verset este interesantă; să citim deci de la versetul 6:

“Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri, au rătăcit și s-au apucat de flecării. Ei vor să fie învățători ai legii și nu știu nici măcar ce spun, nici ce urmăresc.” Noi nu dorim să fim în această situație, nu? Care este adevărul despre lege? “Noi știm că legea este bună dacă cineva o întrebuințează bine.” Există un fel greșit de a întrebuința legea. “Căci știm că legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fărădelege și nesupuși, pentru cei fără evlavie, necurați, pentru ucigătorii de tată și de mamă, pentru ucigătorii de oameni, pentru adulteri, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură strâmb și pentru orice este împotriva învățaturii sănătoase.” El spune că ele sunt “potrivit cu evanghelia slavei fericitului Dumnezeu, care mi-a fost încredințată mie.”

Cred că și noi am fost însărcinați cu o corectă viziune a rolului legii lui Dumnezeu. Pavel continuă, în ceea ce noi numim capitolul 3, să explice scopul pentru care a fost adăugată legea, în faimosul verset pe care l-am discutat mai înainte, și continuă în versetul 23:

“Înainte de venirea credinței [care este încredere] noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită. Astfel, legea ne-a fost un îndrumător [custode, pedagog, spune versiunea King James, dar legea nu a fost un pedagog în sensul actual al cuvântului] spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință. După ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta.”

Acum, dacă legea a reușit să ne aducă înapoi la Hristos, iar Hristos ne-a adus înapoi la dragoste și încredere în Dumnezeu, ca Avraam cu mult timp în urmă, “desființăm noi legea?”

Cineva care este un prieten de încredere cum a fost Avraam, desființează oare legea? Nu! El nu face decât să ia legea de pe perete și de pe tablele de piatră și să o așeze acolo unde îi este locul, în minte și în inimă. Când legea este la locul ei, nu trebuie să spui oamenilor să nu ucidă, căci oricum nu o vor face.

Rușine să ne fie că a fost nevoie să ni se spună să nu facem asemenea lucruri îngrozitoare. Dar nu s-a putut altfel, și Dumnezeu a trebuit să adauge legea.

Noi avem încredere în Dumnezeu nu pentru că ni se spune să facem așa; Îl iubim pe Dumnezeu nu pentru că ni se spune să facem așa, ci pentru că Îl iubim cu adevărat. Ne iubim vecinii nu pentru că ni se spune să facem așa, ci pentru că îi iubim. Asta nu înseamnă că am desființat legea. Înseamnă că am așezat-o acolo unde este locul ei. Facem ce este drept deoarece este drept, deoarece am aflat adevărul care ne face liberi.